

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 50.

Anden Sæssion.

24de Møde.

Tirsdagen den 12te November

(Fortsat).

Indenrigsministeren (forts.): Naar der nemlig i Adkomstbrevene staaer, at de skulle gjøre Klapjagtsdage efter Loven og Anordningerne, saa kan det gjerne forstaaes saaledes, at den Forpligtelse „efter Loven og Anordningerne“, som er hjemlet i Fæstebrevene, er den Forpligtelse, som nu bliver ophævet ved den paagældende Paragraphs første Deel, saa jeg kan ikke nægte, at jeg ingenlunde er vis paa, at de Udtryk, som ere foreslaaede af Udvalget, ville udtømme Forholdene, og det vilde da vel egentlig være rettest at holde sig til Forholdet, som det foreligger. Man vil have den almindelige Forpligtelse uden Bederlag; man vil have den Forpligtelse til at gjøre Klapjagtsdage, som har paahvilet samtlige Beboere, men den særegne Forpligtelse for Gaardmandene til at forrette 2 Dages og for Huusmandene til at forrette 1 Dags Klapjagt, den vil man idetmindste efter Udkastet ikke have uden ifølge Bederlag ved Afsløsning, og jeg antager heller ikke, at det har været Udvalgets bestemte Mening, at den skulde bortfalde uden Bederlag i de Tilfælde, hvor det virkelig kun beroer paa en Tilfældighed, at den ikke er kommen ind i Fæstebrevet, skjøndt det er vitterligt, at den paahviler dem. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at der kan komme enkelte Tilfælde, hvor en Mand, ifølge denne Affattelse af Paragraphen kunde blive fri, uden at have bedre Adkomst dertil end hans Nabo. Det er et gammelt anerkjendt Forhold paa de kongelige Godser, at der gjøres disse Klapjagtsdage, og om de udtrykkelig ere blevne omtalte i det ene Fæstebrev, men ikke i et andet Fæstebrev uden under en almindelig Betegnelse, det synes mig ikke burde gjøre

nogen Forskjel; men jeg troer, at en saadan Forskjel vil opstaae ved at følge Udvalgets Forslag. Forøvrigt er den Sag ikke af saa særdeles Vigtighed. Behøves disse Klapjagtsdage, som staae i Paragraphen, til Jagtens Udøvelse, vil der være at betale af Finantsskassen for de fornødne Klappere, saalænge Jagten udføres for Statskassens Regning, og naar Jagten gaaer over til Civillisten, vil det komme paa Civillistens Regning, men da vil det Bederlag, som Civillisten vil gjøre Forbring paa i Anledning af Overgangen, blive saa meget større, og navnlig med Hensyn til det sidste Punkt er det, at jeg finder nogen Anledning til at relevelere de Betæneligheder, som jeg har ved den foreslaaede Forandring i Paragraphen.

Ordføreren: Det var et Medlem af Udvalget, som selv var underkastet disse Klapjagtsdage, som isærdeleshed ved 2den Behandling urgerede paa denne Forandring, og dette Medlem vil vel ogsaa bedst vide at understøtte sit Andragende i saa Henseende. Udvalget i det Hele maa ansee det for temmelig ligegyldigt, enten de Udtryk, som i Udkastet findes benyttede, eller de, som Udvalget har bragt i Forslag, antages.

Steffensen: Jeg troer dog, jeg skal tillade mig at anføre den Bemærkning i denne Henseende, at jeg antager, at det af Udvalget stillede Endringsforslag vil gjøre det klarere, hvem der er forpligtet til at gjøre Klapjagtsdage, og hvem der ikke er det. Jeg er vel bekendt med, at der flere Gange har været Tvivl derom, saa at, jo nøagtigere og klarere denne Sag kunde blive oplyst, desto bedre, at man ikke skal vedblive at gaae frem efter gammel Skik og Bane som hidtil; og, da jeg troer, at det er klarere, saaledes som Udvalget har foreslaaet det, skal jeg tillade mig at anbefale det.